

Rozważania Biblijne – 27 listopada 2022

Drugie czytanie – z listu do Rzymian 13, 11-14

A zwłaszcza rozumieć chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas, niż wtedy, gdyśmy uwierzyli. Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzucmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła! Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

« zbawienie jest bliżej nas, niż wtedy, gdyśmy uwierzyli »

- *« Nie zwleka Pan z wypełnieniem obietnicy - bo niektórzy są przekonani, że Pan zwleka - ale On jest cierpliwy w stosunku do was. Nie chce bowiem niektórych zgubić, ale wszystkich doprowadzić do nawrócenia. » (2 P 3, 9-10)*
- Paweł tłumaczy, że nasze « przysypianie » - niewykorzystywanie okazji do głoszenia Królestwa Bożego, opóźnia Jego rozwój, że to grzech zaniedbania.

« Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. »

- To wcale nie znaczy, że chrześcijanie zawsze dobrze postępują, a nie-chrześcijanie źle.

« przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbyt o ciało, dogadzając żądom »

- « *A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie. Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.* » (Flp 2, 12-16)
- « *My zaś, którzy do dnia należymy, bądźmy trzeźwi, odziani w pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia.* (1 Tes 5,8)

- Przyoblec się w Pana Jezusa Chrystusa znaczy « założyć zbroję światłości » : jest to nawiązanie do obrzędu chrztu świętego. Chrztost przez zanurzenie się całego człowieka w wodzie baptysterium, a taki był praktykowany w czasach Pawła, zawierał symboliczne elementy. Przed zanurzeniem, wyrzucano « stare » szaty katechumena, a po zanurzeniu zakładał on nowe, białe szaty symbolizujące, że stał się nowym człowiekiem w Jezusie Chrystusie.

- « *wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa* » (Ga 3,27)

« Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień »

- To staranie się, ta wewnętrzna walka o to, by żyć po chrześcijańsku, przerasta często nasze siły... dlatego Paweł zachęca, byśmy pozwolili Chrystusowi walczyć w nas...
- « *Lecz przed tym wszystkim podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydadzą was do synagog i do więzień oraz z powodu mojego imienia wlec was będą do królów i namiestników. **Będzie to dla was sposobność do składania świadectwa. Postanówcie sobie w sercu nie obmyślać naprzód swej obrony. Ja bowiem dam wam wymowę i mądrość, której żaden z waszych prześladowców nie będzie się mógł oprzeć ani się sprzeciwić.*** » (Lk 21, 12-18)

Ewangelia - według Mateusza 24, 37 – 44

A jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Albowiem jak w czasie przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i pochłonął wszystkich, tak również będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, druga zostawiona. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. A to rozumiejcie: Gdyby gospodarz wiedział, o której porze nocy złodziej ma przyjść, na pewno by czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie.

- Czytane dziś słowa Ewangelii są częścią dłuższej wypowiedzi Jezusa, wygłoszonej na krótko przed Jego meką i śmiercią. Jest ona swoistym testamentem. Zaczyna się, na początku 24 rozdziału, zapowiedzią bliskiego zburzenia Świątyni Jerozolimskiej. Słowa te wstrząsają wieloma osobami, gdyż Jezus mówi o tym w czasie, gdy nie jest ona jeszcze do końca odbudowana, gdy trwają prace wykończeniowe. Świątynia była namacalnym znakiem Obecności Boga wśród swego ludu – Boga, który jest też Straznikiem Przymierza.

Wielu odbiera te słowa Jezusa jako zapowiedź bliskiego końca świata. Pytają Go :
« *Powiedz nam, kiedy to nastąpi i jaki będzie znak Twego przyjścia i końca świata?* » (Mt 24,3)

« Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. »

- Jezus nie odpowiada wprost : nie zaprzecza, że nadejda czas ciężkich prób wiary ale zachęca ich do czujności.

« A jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. »

- Jezus mówi do Uczniów o swej paruzji: najważniejsze jest tu zapewnienie, że On powróci. Mówi o tym w czasie przyszłym.

« Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, druga zostawiona. »

- Są dwa sposoby przyjęcia tych słów :
 - zaufania Bogu i czuwania
 - podejliwości i leku
- Jezus powołując się na historię Noego, nie próbuje nas zastraszyć ale udzielić rady : nawiązuje tu do sadu ostatecznego, w czasie którego wszystko, co dobre zostanie zbawione (podobnie jak Bóg ocalił Noego)

« Syn Człowieczy »

- Jezus używa tego tytułu trzy razy w czytanej dziś fragmencie i trzydzieści razy w całej Ewangelii Mateusza.

Wcześniej użył go prorok Daniel, w drugim wieku przed naszą erą:

- *“Patrzałem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby **Syn Człowieczy**. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.” (Dn 7,13-14)*
- Daniel mówi o « Synu Człowieczym », który jest człowiekiem przybywającym na *“na obłokach nieba”*, co w języku biblijnym znaczy, że należy on do świata Bożego i że wkrótce zostanie konsekrowany na króla wszechświata - i to na zawsze.
- Dla Daniela, tytuł *“Syna Człowieczego”* dotyczy nie jednostki ale grupy ludzi... *“ludu świętych Najwyższego”*:
- *“A panowanie i władzę, i wielkość królestw pod całym niebem otrzyma lud święty Najwyższego. Królestwo Jego będzie wiecznym królestwem; będą Mu służyły wszystkie moce i będą Mu uległe”. (Dn 7,27)*
- *“Królestwo jednak otrzymają święci Najwyższego, i będą posiadać królestwo na zawsze i na wieki wieków”. ((Dn 7,18)*

- Zatem Jezus mówiąc o sobie *“Syn Człowieczy”*, zapowiada swoją rolę Zbawiciela, który wpłynie na losy ludzi.

* Święty Paweł nazywa Go *“Głowa Ciała”*, którego wszyscy ochrzczeni są członkami.

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ❖ ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
 - ❖ 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - ❖ tel: 03.88.32.31.60